

"Danstere"

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

"Danstere" udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Mængde i de Forenede Stater \$1.50; til Udlænde \$2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adressforandringer og alt andet angaaende Bladet, adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

"Danstere"

bliver sendt til Subscribenter, indtil udrykkelig Ophidselse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt. I Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.

Naar Lærerne henvender sig til Folk, der avorterer i Bladet, enten for at føde hos dem eller for at faa Uplysninger om det avorterende, behøves de altid omtale, at de faa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Armeniebnenners Kongres.

Bruxelles, 17. Juli.

Selve Forberedelserne af Kongressen har allerede udbrekket noget. Kongressens Præsident, M. Houbregean de Lehane, Medlem af det belgiske Senat, ophvste i sin Aabnings tale, at over 2000 Mænd af de mest ansete fra alle Lande i Verden; Universitetsprofessorer, Gejstlige, Værkerhedspersoner, Forsættere og Journalister har striftlig givet deres Tilslutning til Kongressens Formaal. Dette betyder noget; det giver hele Sagen en ikke ringe Vægt.

Allerede har Frankrigs Udenrigsminister vist sin store Interesse. Hans Løfte om at sende en fransk Konsul til de i Tjeblikket mest truede Egne af Armenien er allerede indfriet. — Dette Strid er ikke blot for Europa et Vidnesbyrd om, at Magtens Ugegnlighed er i Færd med at forsvinde, men tillige et tydeligt Blik til den tyrkiske Regering. Tyrkiet har da ogsaa med megen Omhu fulgt Forberedelserne til Kongressen i Bruxelles. Det er ikke littedes Borten at forhindre Kongressen. Derimod har man ved at røde sin Angst for, at Europas Omhufuldhed skulde henvendes paa Mishandlingen af Armenien gennem denne Kongres, netop vist faa meget mere Interesse for hele denne Sag.

Foran den Bygning, hvor Møderne holdes, udbledte i Dag tyrkiske Genetter og Etapl. af Bladet "L'Orient", et tyrkisk Organ, som skal fortælle Europa, hvor human og retfærdig Sultanens Regering i Grundten er, og hvor man dog mislender dens særlige Bestrebelse for at fremme det gode Forhold imellem Sultanens Underfaater. Bladet indeholdt en special Artikel til Medlemmerne af Armeniebnenners Kongres, der mildt og faderlig formanede os til at tro paa Sultanens smukke Henfigter og ærlige Bestrebelse.

Kongressens Aabningsmøde holdtes d. 17. Juli kl. 3 i "Salle de la Tournelle, Place Colign". i Forstaden Schaerbeck. Kongressens Præsident var Senator Hourzeau de Lehane (Belgien). Til Vicepræsident valgtes Geheimeraadinde Hennings (Danmark), Baronesse Waffelmoyes (Holland) og F. de Pressense (Deputeret fra Lyon).

Mandtlige Deltagere kan nævnes: Statsminister Jules le Faure, flere belgiske Deputerede, hvoriblandt Advokat H. De Fontaine og Wandervelde; den katolske Missionær Francis, flere franske Deputerede, hvoriblandt Lazare og Jaures, Madame Severine o. s. v. En stor Mængde Referred overværede Mødet, ikke blot fra belgiske, men fra afstillege betydige udenlandske Blade.

Af Danste var tilstede Heimeetaarsaadinde Hennings, Fru B. Heise, Fruen J. M. Sicil, Professorerne H. og W. Scharling, Professor Balb. Schmidt, Forsætteren A. Meyer-Benedictsen, Godsejer Hage, Sognepræst Lühth.

Mødets Præsident, Senator Hourzeau de Lehane hød de tilstedeværende Velkommen, og rettede en særlig Hilsen til de Danste, fra hvem Breen til dette Møde var udgaet; Kongresen udtalte, at selv om denne Kongres ikke umiddelbart skulde gribe ind, vilde den dog sikkert føre til, at Regeringens endelig engang maatte bestæfne sig med denne Sag, som nu var offentlig paavist. — Om denne Vir-

ksomhed samlede sig nu her Mand og Kvinde fra mange Lande og tilhørende alle Partier.

Mr. Quillard, Redaktør af "Pro Armenia", gav dernæst i et betallende Foredrag en Skildring af de særgelige og retsløse Tilstande, hvorunder Armenierne lever. Han skildrede ved adskillige Eksempler den Grusomhed, hvormed dette værgeløse Folk behandlede, viste, hvorledes det udsagedes af Tyrkerne, behandlede uretfærdig af Dommerne, taffedes i de modbydelige Fangsler, mishandlede paa enhver Maade. Udvandring var forbudt, ja Samfundet mellem By og By eller Landsdel og Landsdel faagodsom umuligt. Liv, Frie, Gjensidighed — disse Menneskenes naturlige Rettigheder — var truet hver Dag i de Egne, hvor for Tjeblikket Norden var stærk, Egnene om Rusch og Saffan.

Tre Udsæte forelaa: 1) Armeniebnenners lokale Udbydelse, som Sultanen tilstaaede, 2) at komme ind under russisk Herredømme, hvilket ikke var tiltrækkende, 3) Hjælp fra det civiliserede Europa. — Europa havde ved Berlinerfredens 61. Artikel forpligtet sig til at hjælpe Armenierne, men senere viste sig ligegyldig. Frankrigs tidligere Udenrigsminister havde intet gjort. Nu var det stik Fremstribt for Frankrigs Vedkommende. Men det var ikke nok at sende nogle Konsuler, der maatte toges mere energisk fat. For de frugtlose Tilstande er Sultanen ansvarlig. Det kan ikke nytte noget at ville nedfætte Armenierne og sige, at det var et let og daarligt Folk. De Armeniere, Taler her om, er ikke demoraliserede Armeniere i Konstantinopel eller andre orientalske Byer, men der store armeniske agerdyrtende Befolkning i selve Lilleasien. Det er et gammelt Folk og et interessant Folk, et Folk med Udviklingsmuligheder. Men dette Folk kan kun frelses ved Europas Hjælp. Europa kan hjælpe, og derfor Europa nu ikke rører sig af Sted, bliver det medskyldigt i den tyrkiske Regerings Grusomhed.

Senator Hourzeau foreslog, at Kongressen skulde nedsette et Udvalg for at finde praktiske Midler, 1) til at faa et stadigt Samarbejde mellem Armeniebnennere i Europas forskellige Lande, 2) til kraftigt at paavirke den offentlige Mening, Parlamentet og Regeringerne i Europa.

Efter et Ophold, som benyttedes af hver Lands Repræsentanter til at udpege sine Udalgsmedlemmer, valgtes Udvalget. Madame Severine talte derefter meget varmt for at paavirke Præsiden og lagde det nedfattede Udvalg indtrængende paa Sinde at beståfste sig med, hvorledes man kunde faa den europæiske Presse til at tage sig af Sagen og ikke vise den forbarfjende Lunkenhed, ja Hjendtlighed imod Armenierne som i 1895 og '96. Dette var Præsiden værdigt.

Udvalgets Møde fattedes til næste Dag kl. 9. J. Udvalget har bl. A. Senator Hourzeau, Minister Le Jeune de Deputerede Jaures, F. de Pressense, Bernard Lafare, Journalist J. H. de Bries, Quillard, Redaktør af "Pro Armenia", Sæde. Danmark repræsenteredes af: Pro. Valdemar Schmidt, Godsejer Hage, Sognepræst H. Lühth og Forsætter A. Meyer-Benedictsen.

En "Note".

Man hører undertiden Klage over, at visse lokale Meddelelser gaar i "Danstere"s Papiirskrud. Hvorvidt nu Bladets Redaktør her handler rigtig eller ikke, det kan ubestemtende jo ingen Mening have om, da man ikke kender de Korrespondancer, hvorom Taler er. Men faa vi man bestemt tænke, at Redaktøren har sine Grunde for hvad han gør. Derimod kan man komme til at tænke om et og andet af hvad man ser medbet fra lokale Steder, at det ogsaa gerne kunde have forsjen at gaar i Papiirskrud. Somme Tider synes man, at det er faa interesserede eller skrevet saa forjæstet eller vittigt, at det ikke var værd at spilde Sværte paa. Eller det ogsaa kan hende, at man kender lidt til de Ting, der fortales om, og at man saa ser, at disse Meddelelser snart sagt hverken ligner Hus eller Hjem, men enten er ligefrem falske, eller ogsaa fillede faad paa Tænkant, at ingen let skal kunne forstaae det. Naar saa faadant alligevel kommer i Bladet, ja saa kan man komme til at tænke paa den Sætning, "det er ikke godt at være Redaktør", at han tidt kan være i Forlegenhed med, hvad han skal optage, og hvad der bør gaa i Kurven. Og en Redaktør kan jo umuligt vide, om de lokale Nyheder er forrette, eller om de er alt andet end paalidelige.

3. "Danstere" for 2. August fin-

des en Meddelelse om en Kirkeindvielse i Yantou, S. Dal., der er fremstillet paa en faadan Maade, at man maa slutte, at enten har han (eller hun), der har skrevet det, været daarligt underrøttet om de virkelige Forhold, eller han ikke har formaaget at sige paa Dansk, hvad han mente. Det hedder om den omtalte Kirke, at den "er opført af de norske, svenske og danske Menigheder her i Byen," det vil sige Yantou. Denne noget mærkelige Oplysning maa Lærerne nødvendigvis forstaa paa den Maade, at flere forskellige Menigheder skal have bygget en Kirke i Fællesskab, altsaa hvad man paa galt Engelsk vilde sige en Slags "Union - Kirke." Men om det faa er en norsk, en svensk og en dansk Menighed, der har bygget den omtalte Kirke, eller om det er 10 eller 12 Menigheder af hvert Slags, det kan ingen finde ud af Meddelelsen. Men Sagen er, at noget faadant Ekstremt stik ikke i Yantou. Det hele er simpelthen, at der i Y. er en Menighed, som vedkommende selv kalder "Scandinaviske", medens vi andre gerne kalder den norsk, haade forbi, at saa vidt man kan skone er den overvejende Del norsk, og ogsaa forbi Præster er norsk, og alt gaar paa norsk, det vil sige, naar det ikke gaar paa engelsk, hvad det meste af det gør. De hele er altsaa, at en faadant scandinavisk Menighed, bestaaende, som det ser ud, mest af Norske og nogle Svenske og Danste, at den har bygget en Kirke og sit den indviet forleden. Men hvor for saa ikke fortælle dette uden alle Kunster, i Stedet for at tale om noget saa mærkværdigt som det, at flere Menigheder har bygget en Kirke, og ved saa ogsaa alle sammen skulde benytte samme Kirke. Ja efter alt hvad man har hørt om den faadant scandinaviske Menighed, saa maa man faa den Opfatelse, at det gaelder om, at den kan forestille, at den er haade dansk og norsk samt for andre Mennesker at se er den norsk, og heller ikke meget andet. Nu norsk-svensk-dansk skal den nu engang være, og det har de Folk jo Lov til at tro, saa længe de kan holde det gaadende. Og den Liste af Præster, der i Artiklen nævnes som indbudte, viser ogsaa dette. Den M. Andersen, Vigborg der nævnes, er Pastor A. M. Andersen. Ja han var indbudt, men han blev hjemme, og der var da heller ingen andre danske Præster til Stede, altsaa heller ikke den danske Præst, som bor i Yantou. Og hvad skulde heder de danske Præster der? Vilde det ikke have været en Gren af Kirkeligt Hjulbrug, om danske Præster haade været der og skulde have staet og ondet Himlens Besiggnelse over en faadant norsk-svensk-dansk Sammensætning, og noget faadant skal jo til, naar man vil vente at faa Aftest for smut og god Opførsel. I vore Dage vil Folk gerne smages om Munden med gudelige Præster, lige meget hvad der menes med dem. Ja at haade staet — vel helst med Taarterne i Sjene — og lykønskede en Slags Sammenslutning, der nu i en 30 Aar har vist sig at være ligesaa daarlige som det store Romerrige, om hvilket det hedder at det, ligesom Jern og Ler vilde hænges sammen. For nogen Tid siden læste man rigtig nok i en Yantou Avis i en Rundskrift angaaende den her omtalte Scandinavianisme, at en faadant Kirkelig Forening haade alle Begne herover vist sig at være en Velsignelse (blesing). Her til kan det siges, at de, der har skrevet det, har ikke været meget fide i dansk-norsk Kirkehistorie herover; thi ellers vilde de vel ikke have fortalet en faadant Fabel. Thi det er historisk at hvor Norske og Danste har begyndt at arbejde sammen i det Kirkelige, der har de før eller senere faa at sige alle Begne faad en Udsplitelse ud af det, og ubestemtende ilet uden en Del Alarm. Og de Danste har saa som bemindst stærke maattet trække det forte Staa. Og vi Danste skulder vel ogsaa os selv at lade de Norske forstaa, at vi vil ikke spille vor Tid med at lade efter dem, naar de er ude efter at faa fat paa danske Folk under det Paastub, at der skal være en særlig Velsignelse ved scandinavisk Kirkefærelse. Nej vi Danste, Præster som Lægfolk, maa kunne faa noget andet og noget bedre at bestille end at være "Repræsentanter" ved noget, der kan se straalende nok ud i Udsjernes, men som ellers ikke er meget værd. For nu blot at blide ved Syd Dakota, saa maa her vist være nok afgøre for os Danste. Her er kun tre Præster af den norske Kirke, og her er Danste i Tuffindvis, og deslende kan det vist siges om, at de opholder sig ved Serve og Vessfelle. Og tror vi saa, hvad vi vist har tro, at vi skal tage Folk hvor de staar og at vi ikke først skal gøre danske Folk til norske eller franske, men at vi skal tage dem som de er, faa er Sagen vis klar nok for dem, der vil være sig selv bekendt som danske og ikke sætter en Vægt i at gøre Nar af sin egen Hørløst og derved latterlig-

B. Pedersen.

Brev fra London.

Kongens Kæmpe-Middag for de Fattige.

London, den 8. Juli 1902. — I Lørdags fulvbrødedes det store Mirakel i London: Kong Edward besøgte en halv Million fattige. Følgende Tal angiver nogenlunde nøjagtig Mængden af de Fødemidler, der medgik til Bespisning: ca. 350,000 Pund Dyr og Rømmekød, 450,000 Pund Plum, 450 Pund Sennep, 5000 Glas Pickles en halv Million Rundstykker, 400,000 Flaasker og Limonade, samt 150,000 Pakker Tobak til Mændene og et lignende Antal Pakker "Kroningschokolade" til Kvinder og Børn. 25 danske Mil Dug betød Borden, og de 6 Tommer brede Planker, hvoraf Bænkene var sammensat, viste, lagt hinandens Forlængelse, have strakt sig over 250 danske Mil. Til at tage og gierevare dette Monument af Middag paa 850 forskellige Spisefsteder stillede en Hær af 78,000 frivillige Damer, og efter Middagen muntredes Gæsterne af 2000 Artister fra forskellige Londons Varieteter samt et Par Hundrede Pianister og flere af Operans fineste Kræfter.

Man kan sige sig selv, hvilke umaadelige Anstrængelser og Forberedelser der maatte gaa forud for Aabningen af denne Kæmpemiddag, hvor Gæsternes Antal alene var faa stort som hele Byens Rjshenhadens Befolkning, Frederiksberg og Sundbyerne iberegnet.

Alene Udbydelsen af Indbydelser krævede et magtigt Apparat. Det gjaldt om blandt Londons 3 Millioner fattige at vælge den rette Sættelede, den fattigste og den værdigste. I Byens Proletarværelser havde i flere Maade bled den stedsige Ørighed og Politietsværret i taal Vidskønhed for afsøretage Undersøgelser, gæste Optegnelser og skridt Indberetninger. Overst paa Listen kom de helt Erførelse, nederst Familier, hvor Forsørgere tjente højest 20 Sh. om Ugen. Med 20 Skillingen ugentlig Indtægt for en Familie blev Grænsen trukket. Naturligtvis blev det alligevel ikke undgaet, at afstillege "Behavere" paa mere end 20 Sh. slap med ind paa Beføstning af mere Trængende og Værdige, eller at bist og her Exemplarer af Londons værtte Børne og lævste Udstud ved en Festdagelse blev herret med kongelig Indbydelse. Men den almindelige Mening har været, at Valget gennemgaadende er blevet truffet med Retfærdighed og Takt, og Misforståelse høs de Fattige selv er kun ganste entelte Steder kommet til Orde.

Kl 11 om Formiddagen begyndte allerede de Fattiges Balfarten til deres respektive Madsteder. Det gjaldt om at fikte sig en god Plads og være saa nær Jabet som vel muligt. Da Klaffen slog 12 tilfede en halv Million Inltere og feststemte Middagsgæster sig forberedningsfuldt om Munden.

Antretningen begyndte. 70,000 nypelige unge Damer i hvide Lærredesuniforme Inoede sig behændig mellem de tattede Bænkereder med dampende Kartoffer i Hænderne og venlige Smil

gøre sig selv, altsammen for at være paa Nøden og vinde andres falste Smiger. Og nu i Forbindelse med dette kan det være passende at nævne, at engang i næste Maaned (16.-22. September) skal der afholdes et flere Dages Misfionsmøde i det store Sættlement ved Viborg. Og de danske rundtontkring her, som har dansk Blod i Aarene, og som har Hjerte for vort Folks Frelse, de skulde se at komme med der. Lad os vise, at vi danste er til og at vi tror, at vi som danste har et Arbejde at udføre iblandt vort Folk, og et Arbejde, som vi af ganste naturlige Grunde mener at kunne gøre bedre end naar fremmede Nationer melder sig til det Sværd. og det som det her brjer sig om, det er, hvad der er mest Sandhed i, og ikke hvad denne Verdens Børn skriver i Udsjernes eller smalle om i Kaffejesskaber. Det er Sjælens Frelse det gaelder, sagde engang en Præst derhjemme i en Kirkelig Forhandling, idet han vidstnok fik Jødelens af, at en Del tilstedeværende var ved at glemme, at det var dette det gjaldt om. Og vi trængter vist alle til Udtaabet: "Det er Sjælens Frelse, det gaelder." Ja min Note er bleven lidt lang, men det har vel ingen Nød; det kan jo nok for en Gang være værd at læse. Og det er vist og faa værd at overveje, om det ikke er mest sandt og ærligt, at de her omtalte Nationer virker hver for sig for Guds Riges Sag det bedste de forstaa. Og at derfor ikke er værd at beståfste sig med de Kunster at smede det sammen, som hverken kan eller vil hænges sammen.

J. Pedersen.

Brev fra London.

Kongens Kæmpe-Middag for de Fattige.

London, den 8. Juli 1902. — I Lørdags fulvbrødedes det store Mirakel i London: Kong Edward besøgte en halv Million fattige. Følgende Tal angiver nogenlunde nøjagtig Mængden af de Fødemidler, der medgik til Bespisning: ca. 350,000 Pund Dyr og Rømmekød, 450,000 Pund Plum, 450 Pund Sennep, 5000 Glas Pickles en halv Million Rundstykker, 400,000 Flaasker og Limonade, samt 150,000 Pakker Tobak til Mændene og et lignende Antal Pakker "Kroningschokolade" til Kvinder og Børn. 25 danske Mil Dug betød Borden, og de 6 Tommer brede Planker, hvoraf Bænkene var sammensat, viste, lagt hinandens Forlængelse, have strakt sig over 250 danske Mil. Til at tage og gierevare dette Monument af Middag paa 850 forskellige Spisefsteder stillede en Hær af 78,000 frivillige Damer, og efter Middagen muntredes Gæsterne af 2000 Artister fra forskellige Londons Varieteter samt et Par Hundrede Pianister og flere af Operans fineste Kræfter.

Man kan sige sig selv, hvilke umaadelige Anstrængelser og Forberedelser der maatte gaa forud for Aabningen af denne Kæmpemiddag, hvor Gæsternes Antal alene var faa stort som hele Byens Rjshenhadens Befolkning, Frederiksberg og Sundbyerne iberegnet.

Alene Udbydelsen af Indbydelser krævede et magtigt Apparat. Det gjaldt om blandt Londons 3 Millioner fattige at vælge den rette Sættelede, den fattigste og den værdigste. I Byens Proletarværelser havde i flere Maade bled den stedsige Ørighed og Politietsværret i taal Vidskønhed for afsøretage Undersøgelser, gæste Optegnelser og skridt Indberetninger. Overst paa Listen kom de helt Erførelse, nederst Familier, hvor Forsørgere tjente højest 20 Sh. om Ugen. Med 20 Skillingen ugentlig Indtægt for en Familie blev Grænsen trukket. Naturligtvis blev det alligevel ikke undgaet, at afstillege "Behavere" paa mere end 20 Sh. slap med ind paa Beføstning af mere Trængende og Værdige, eller at bist og her Exemplarer af Londons værtte Børne og lævste Udstud ved en Festdagelse blev herret med kongelig Indbydelse. Men den almindelige Mening har været, at Valget gennemgaadende er blevet truffet med Retfærdighed og Takt, og Misforståelse høs de Fattige selv er kun ganste entelte Steder kommet til Orde.

Kl 11 om Formiddagen begyndte allerede de Fattiges Balfarten til deres respektive Madsteder. Det gjaldt om at fikte sig en god Plads og være saa nær Jabet som vel muligt. Da Klaffen slog 12 tilfede en halv Million Inltere og feststemte Middagsgæster sig forberedningsfuldt om Munden.

Antretningen begyndte. 70,000 nypelige unge Damer i hvide Lærredesuniforme Inoede sig behændig mellem de tattede Bænkereder med dampende Kartoffer i Hænderne og venlige Smil

paa Læben. Efterhaanden som Drengene og Lammene begyndte at forsvinde, og ogsaa det værtte højtbede Stemingning, der i Begyndelsen af Maaletid herkede over Forfjalingen, og gav Plads for en løsluppen, folkelig Munterhed, der dog i samme Nu forskammede, som det meddeltes: De Kongelige kommer!

Da Kongen af gode Grunde var forhindret i at gide Møde, og Dronningen i den Anledning ogsaa foretrak at blide hjemme, maatte til Gengæld Alt, hvad der ellers fandtes af engelt Kongeblod paa Slottet i Jyden. Det var Kongens ndrkyttelige Onkel, at alle hans 500,000 Gæster skulde have en særlig Hilsen fra ham paa denne Dag gennem et af Kongehuset's Medlemmer. Da der piffes i alle Kroge og Kanter af den store By, blev derfor alle Prins og Prinsesser, selv i 4. — 5. Led, sendt ud med den kongelige Hilsen. Forst og fremmest naturligvis den uopslidelige Prins af Wales med Gemalinde, dernæst Hertugparret af Fife, Prins og Prinsesse Carl af Danmark Prinsesse Christian af Slesvig-Holsten, Prinsesse Louise af Aragon, Hertugparret af Connaught, Hertuginde af Albany og adskillige Andre. End ikke Kongens gamle 85-aarige Onkel, Hertugen af Cambridge blev forstaaet.

Overalt hvor de kongelige Udsendinge kom hen, hvad enten det var Prins eller Prinsesse, var Programmet det samme: En Tale med Hilsen fra den hvide Majestet, der beklagede ikke at kunne være tilfede. Oplæsningen af den friske udbomne Bulletin, hvor Lagerne for første Gang erklærede Kongen for fuldtændig udenfor Fæse. Jubelraab fra Gæsterne, 3 Hurraer for Majestaten og staaende Afvigelse af Nationalsang.

Først fent paa Estermiddagen vendte de Kongelige hjem fra deres Arbejde, i trætte og anstrengte, men med det gode Budstak til Kong Edward, at en halv Million af hans fattigste Underfaater i dette Tjeblik var mest og glade og taknemlige overfor deres kongelige Vært.

Det indledes "Nationaltidens" Meddeler at saa Udgang til den første af de forskellige Middage i Lørdags, nemlig den i Bishops Park i det sydvestlige London, hvor alene 14,000 af Kongens Gæster blev bevartede under et

Jeg som det fort før Kl. 12 og sit en Fornemmelse af at have stakket hovedet ind i en Myrte. 14,000 forvirede Mennesker tumler om mellem hændere for at finde Plads. Der er en affindig Raaben og Strigen, Prælen af Pattedørn, Vand og Trampen, som umulig kan overføres af Opvarterndernes spæde Stemmer, der dimser, adtrætte og høstige vjher rundt for at hjælpe Gæsterne til Sæde. Hjt væltes en Saucskaal, her tabes en Stabel Tallertner, snart gaar en Plumudding paa Gulvet, snart er det et spædt Barn, der falder ned af et Stab.

J. Pedersen.

Brev fra London.

Kongens Kæmpe-Middag for de Fattige.

London, den 8. Juli 1902. — I Lørdags fulvbrødedes det store Mirakel i London: Kong Edward besøgte en halv Million fattige. Følgende Tal angiver nogenlunde nøjagtig Mængden af de Fødemidler, der medgik til Bespisning: ca. 350,000 Pund Dyr og Rømmekød, 450,000 Pund Plum, 450 Pund Sennep, 5000 Glas Pickles en halv Million Rundstykker, 400,000 Flaasker og Limonade, samt 150,000 Pakker Tobak til Mændene og et lignende Antal Pakker "Kroningschokolade" til Kvinder og Børn. 25 danske Mil Dug betød Borden, og de 6 Tommer brede Planker, hvoraf Bænkene var sammensat, viste, lagt hinandens Forlængelse, have strakt sig over 250 danske Mil. Til at tage og gierevare dette Monument af Middag paa 850 forskellige Spisefsteder stillede en Hær af 78,000 frivillige Damer, og efter Middagen muntredes Gæsterne af 2000 Artister fra forskellige Londons Varieteter samt et Par Hundrede Pianister og flere af Operans fineste Kræfter.

Man kan sige sig selv, hvilke umaadelige Anstrængelser og Forberedelser der maatte gaa forud for Aabningen af denne Kæmpemiddag, hvor Gæsternes Antal alene var faa stort som hele Byens Rjshenhadens Befolkning, Frederiksberg og Sundbyerne iberegnet.

Alene Udbydelsen af Indbydelser krævede et magtigt Apparat. Det gjaldt om blandt Londons 3 Millioner fattige at vælge den rette Sættelede, den fattigste og den værdigste. I Byens Proletarværelser havde i flere Maade bled den stedsige Ørighed og Politietsværret i taal Vidskønhed for afsøretage Undersøgelser, gæste Optegnelser og skridt Indberetninger. Overst paa Listen kom de helt Erførelse, nederst Familier, hvor Forsørgere tjente højest 20 Sh. om Ugen. Med 20 Skillingen ugentlig Indtægt for en Familie blev Grænsen trukket. Naturligtvis blev det alligevel ikke undgaet, at afstillege "Behavere" paa mere end 20 Sh. slap med ind paa Beføstning af mere Trængende og Værdige, eller at bist og her Exemplarer af Londons værtte Børne og lævste Udstud ved en Festdagelse blev herret med kongelig Indbydelse. Men den almindelige Mening har været, at Valget gennemgaadende er blevet truffet med Retfærdighed og Takt, og Misforståelse høs de Fattige selv er kun ganste entelte Steder kommet til Orde.

Kl 11 om Formiddagen begyndte allerede de Fattiges Balfarten til deres respektive Madsteder. Det gjaldt om at fikte sig en god Plads og være saa nær Jabet som vel muligt. Da Klaffen slog 12 tilfede en halv Million Inltere og feststemte Middagsgæster sig forberedningsfuldt om Munden.

Antretningen begyndte. 70,000 nypelige unge Damer i hvide Lærredesuniforme Inoede sig behændig mellem de tattede Bænkereder med dampende Kartoffer i Hænderne og venlige Smil

under Forfjaldet medfører haloflydte Bittesglas, heilfide Duffler og flere Syter Duffler og Plumudding for ikke at tale om, at Tallertner, Glas, Knive og Gæster umærkelig forsvinder samtidig med Gæsterne.

Da den sidste af de 14,000 har forladt Parken, fere det ud, som om D- delæggelses Engel er faren igennem Stedet. Papiirskrud, itulsaade Tallertner, Glasflasker, Madrester og værtte Flaasker er de særgelige Levninger og de besværlige Rinder om den store Dag. De hvidklatte tjendende Mænder har endnu mange Tjimers sidjome Arbejde tilbage, mens Gæsterne middagsglade og opstemte, sngende og raabende splder Gaber og Beværtninger, og endnu fører meget et Glas Gin eller Ale til de to Glas D, som var dem beforret paa den kongelige Menue.

Status for The Lutheran High school and College Association.

Racine, Wis.

Gjendoms:

140 Lotter værd Est. \$250.00	\$35,000.00
Fotogrub: 12 Lotter a \$250.00	3,000.00
Fotogrubning	27,000.00
Jalt Bærdi:	\$65,000.00

Gæld:

Uædt paa Lotter	\$ 9,000.00
" " Bygning	10,000.00
Ruden Gæld	5,000.00
	\$24,000.00

Netto Bærdi \$41,000.00

Denne Bærdi fordelt paa 400 Aktier giver altsaa hver Aktie, som sælges for \$25, en Bærdi af over \$100.00.

Briren paa Lotterne, der ligger saa at sige midt i Byen, er lat alt for lavt, og de ville kunne sælges til ikke faa faa tusinde Dollars mere end den her angivne Bærdi.

Det vil heraf ses, at naar vi uddyber Aktier til Saig, er det ikke for at bede Folk ude noget for inter, men vi giver en reel Bærdi, som inter Kompagni for har tilfudt sine Aktieholdere.

Man kunde faa svage: Hvorfor vil I da sælge Aktierne, naar de har faa stor en Bærdi? Dertil svarer vi, at det er for at faa saa mange som mulig af vort Folk interesserede i Sæletagen.

Vi har derfor ogsaa en Paragraf i vore Love, som forbyder nogen at holde mere end 25 Aktier; denne Bestemmelse er tagen for at hele Bærdien ikke skal komme paa nogle faa Hænder; thi det vilde jo være en god Forretning for nogle enkelte at tage det hele, dette vilde vi for Sagens Stjnd forbynde.

Rædslen kan kun Lutheranere blive Aktieholdere i Kompagniet, hvilken Bestemmelse er tagen for at Stolen ikke nogen Sinde skulde blive en ikke-lutherisk Stole.

Direktionen:

NB. Husk at hver Aktie paa 25 Dollars har en reel Bærdi af over 100 Dollars — og mere vel, at hver Lot er nu 50—100 Doll. mere værd end angivet i vort Status — dette er ikke Hjulbrug, men Virkelighed og Sandhed. De, som vil købe Aktier, behøves henvende sig til Pastor C. S. Jensen eller undertegnede. Vi beder ogsaa gamle og unge at tage Aktier eller købe Lotter

Anton Hansen,
Kinsie Park, Racine, Wis.

Luther High School and College,

Racine, Wis.,

aaabnes den 15. Oktober d. N. og vil blive ledet i Lutheristritelig Raad. Stolen ejes af The Lutheran High School and College Association, en Korporation, hvis Medlemmer tilhører den lutheriske Kirke. At Undervisningen paa Stolen, med Undtagelse af de specielle danske fag hængende til Højtfoelddelingen, bliver paa Engelsk. Stolen har følgende Afdelinger:

College Course	af 4 Aar.
Academic Course	" 3 "
Preparatory Course	" 1 "
Teachers' Course	" 3 "
Business Course	" 1 "
Shorthand and Typewriting Course	af 1 Aar.

Dansk Højskoleafdeling, Musik og Sang.

Under Vinterterminen vil der blive en special Aftenkole for unge Mænd og Kvinder i Racine, som arbejder om Dagen. Fremdeles vil der for Elever paa Stolen, som ikke er konfirmerede, blive givet Konfirmandundervisning, faa at de, som onsker at blive konfirmerede, kan faa Anledning dertil.

Røst og Logi erhødes paa Stolen for en lille Betaling. Fotogrubning er ny og tidbærende i alle Hænder, den er forsynet med Steam Heat, City Water og elektrisk Belysning.

Vi vender mange af eder, kære unge. Om nærmere Oplysninger og Katalog henvender man sig til en af undertegnede.

NB. Begaaede unge Mænd og Kvinder med gode Vidnesbyrd, som ikke har Møder til at studere for, vil vi hjælpe med Benge og betale 50 Wt af Rejsten her til Racine. Skriv til en af os besaagaaende.

Prof. C. G. Nelson, C. G. Jensen, p. t. Scandinavian, Wis., 1130 Round Ave. Racine, Wis.

Luther High School and College,

Racine, Wis.,

aaabnes den 15. Oktober d. N. og vil blive ledet i Lutheristritelig Raad. Stolen ejes af The Lutheran High School and College Association, en Korporation, hvis Medlemmer tilhører den lutheriske Kirke. At Undervisningen paa Stolen, med Undtagelse af de specielle danske fag hængende til Højtfoelddelingen, bliver paa Engelsk. Stolen har følgende Afdelinger:

College Course	af 4 Aar.
Academic Course	" 3 "
Preparatory Course	" 1 "
Teachers' Course	" 3 "
Business Course	" 1 "
Shorthand and Typewriting Course	af 1 Aar.

Dansk Højskoleafdeling, Musik og Sang.

Under Vinterterminen vil der blive en special Aftenkole for unge Mænd og Kvinder i Racine, som arbejder om Dagen. Fremdeles vil der for Elever paa Stolen, som ikke er konfirmerede, blive givet Konfirmandundervisning, faa at de, som onsker at blive konfirmerede, kan faa Anledning dertil.

Røst og Logi erhødes paa Stolen for en lille Betaling. Fotogrubning er ny og tidbærende i alle Hænder, den er forsynet med Steam Heat, City Water og elektrisk Belysning.

Vi vender mange af eder, kære unge. Om nærmere Oplysninger og Katalog henvender man sig til en af undertegnede.

NB. Begaaede unge Mænd og Kvinder med gode Vidnesbyrd, som ikke har Møder til at studere for, vil vi hjælpe med Benge og betale 50 Wt af Rejsten her til Racine. Skriv til en af os besaagaaende.

Prof. C. G. Nelson, C. G. Jensen, p. t. Scandinavian, Wis., 1130 Round Ave. Racine, Wis.